

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Austria) — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08)/ Finanzamt Linz

(Cauzele conexe C-436/08 și C-437/08) ⁽¹⁾

(Libera circulație a capitalurilor — Impozit pe profit — Scutire a dividendelor de origine națională — Scutirea dividendelor din străinătate supusă respectării anumitor condiții — Aplicare a unui sistem de deducere în privința dividendelor din străinătate în cazul cărora nu se aplică scutirea — Probe solicitate cu privire la impozitul din străinătate deductibil)

(2011/C 103/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08)

Pârâtă: Finanzamt Linz

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Unabhängiger Finanzsenat — Interpretarea dreptului comunitar — Reglementare națională care supune dividendele de origine națională unui sistem de scutire, în timp ce acest sistem nu se aplică dividendelor de origine străină decât începând de la un prag de participație de 25 % — Practică administrativă și judiciară care, pentru a răspunde cerințelor rezultate din dreptul comunitar, prevede aplicarea unui sistem de imputare în cazul dividendelor de origine străină care rezultă dintr-o participație inferioară pragului de 25 %

Dispozitivul

1. Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații a unui stat membru care prevede scutirea de impozit pe profit a dividendelor de portofoliu rezultate din participații deținute în capitalul unor societăți rezidente și care condiționează o astfel de

scutire a dividendelor de portofoliu provenite de la societăți stabilite în statele terțe părți la Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992 de existența unui acord general de asistență reciprocă în materie administrativă și de recuperare încheiat între statul membru și statele terțe vizate, în măsura în care numai existența unui acord de asistență administrativă reciprocă se dovedește necesară în scopul îndeplinirii obiectivelor legislației în cauză.

2. Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații a unui stat membru care scutește de impozitul pe profit dividendele de portofoliu pe care o societate rezidentă le primește de la o altă societate rezidentă, în condițiile în care aplică acest impozit dividendelor de portofoliu pe care o societate rezidentă le primește de la o societate stabilită în alt stat membru sau într-un stat terț parte la Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, în măsura în care totuși impozitul plătit în statul în care această din urmă societate are sediul este dedus din impozitul datorat în statul membru al societății beneficiare, iar sarcinile administrative impuse societății beneficiare pentru a i se putea acorda o astfel de deducere nu sunt excesive. Informațiile solicitate de administrația fiscală națională societății beneficiare a dividendelor referitoare la impozitul aplicat efectiv profiturilor societății care efectuează distribuirea dividendelor în statul în care această din urmă societate are sediul sunt inerente chiar funcționării metodei deducerii și nu pot fi considerate drept o sarcină administrativă excesivă.
3. Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care, în scopul evitării unei duble impuneri economice, scutește de impozit pe profit dividendele de portofoliu primite de o societate rezidentă și distribuite de o altă societate rezidentă și care, pentru dividendele distribuite de o societate stabilită într-un stat terț, altul decât un stat parte la Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, nu prevede nici scutirea dividendelor, nici un sistem de deducere a impozitului plătit de societatea care efectuează distribuirea în statul în care are sediul.
4. Articolul 63 TFUE nu se opune practicii unei autorități fiscale naționale care, pentru dividendele provenite din anumite state terțe, aplică metoda deducerii pentru valori ale participației societății beneficiare la capitalul societății care efectuează distribuirea inferioare unui anumit prag și metoda scutirii pentru valori superioare acestui prag, în condițiile în care aplică în mod sistematic metoda scutirii pentru dividendele de origine națională, în măsura în care totuși mecanismele vizate prin care se urmărește prevenirea sau atenuarea impozitării în lanț a profiturilor distribuite conduc la un rezultat echivalent. Faptul că administrația fiscală

națională solicită informații societății beneficiare a dividendelor referitoare la impozitul care s-a aplicat efectiv profitului societății care efectuează distribuția dividendelor în statul terț în care are sediul aceasta din urmă este inerent înseși funcționării metodei deducerii și, ca atare, nu afectează echivalența dintre metoda scutirii și cea a deducerii.

5. Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că:

- se opune unei reglementări naționale care acordă societăților rezidente posibilitatea de a raporta pe anii fiscali ulterioari pierderile suferite în cursul unui an fiscal și care previne dubla impunere economică a dividendelor prin aplicarea metodei scutirii în cazul dividendelor de origine națională, în condițiile în care aplică metoda deducerii în cazul dividendelor distribuite de societăți stabilite într-un alt stat membru sau într-un stat terț, în măsura în care o astfel de reglementare nu admite, în cazul aplicării metodei deducerii, reportarea pe anii următori a deducerii impozitului pe venit plătit în statul în care are sediul societatea care efectuează distribuția dividendelor dacă, pentru anul în cursul căruia societatea beneficiară a primit dividendele din străinătate, această societate a înregistrat o pierdere din exploatare și
- nu obligă un stat membru să prevadă în legislația fiscală deducerea impozitului aplicat dividendelor prin reținere la sursă în alt stat membru sau într-un stat terț în scopul prevenirii dublei impuneri juridice a dividendelor primite de o societate stabilită în primul stat membru, impunere care rezultă din exercitarea în paralel de statele vizate a competențelor fiscale respective.

(¹) JO C 19, 24.1.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Stockholms tingsrätt — Suedia) — Konkursverket/TeliaSonera

(Cauza C-52/09) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 102 TFUE — Abuz de poziție dominantă — Prețuri aplicate de un operator de telecomunicații — Produse ADSL destinate revânzării — Servicii de conexiune în bandă largă către clienții finali — Micșorare a marjei concurenților sau efect de „foarfecă tarifară”)

(2011/C 103/03)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Stockholms tingsrätt

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Konkursverket

Pârâtă: TeliaSonera AB

În prezență: Tele2 Sverige AB

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Stockholms tingsrätt — Interpretarea articolului 82 CE — Efect de foarfecă tarifară — Prețuri aplicate de un operator de telecomunicații care deținea anterior un monopol istoric în ceea ce privește accesul ADSL — Diferență, între prețurile facturate de operator operatorilor intermediari pentru furnizarea angro de acces ADSL și tarifele aplicate de operator consumatorilor pentru accesul ADSL, care nu este suficientă pentru a acoperi costurile suplimentare suportate chiar de operator pentru a furniza aceste servicii cu amănuntul

Dispozitivul

În lipsa oricărei justificări obiective, poate constitui un abuz în sensul articolului 102 TFUE faptul că o întreprindere integrată vertical care deține o poziție dominantă pe piața cu ridicata a produselor privind liniile de abonat digitale asimetriche destinate revânzării aplică o practică tarifară care face ca diferența dintre prețurile practicate pe această piață și cele aplicate pe piața cu amănuntul a serviciilor de conexiune în bandă largă către clienții finali să nu fie suficientă pentru a acoperi costurile specifice pe care această întreprindere trebuie să le suporte pentru a avea acces la această din urmă piață.

La aprecierea caracterului abuziv al unei asemenea practici, trebuie luate în considerare toate împrejurările fiecărui caz specific. În special,

- este necesar în principiu să se ia în considerare cu prioritate prețurile și costurile întreprinderii în cauză pe piața serviciilor cu amănuntul. Numai în cazul în care, ținând seama de împrejurări, nu este posibil să se facă referire la aceste prețuri și costuri, trebuie să se examineze cele ale concurenților pe aceeași piață și
- este necesar să se demonstreze că, ținând seama în special de caracterul indispensabil al produsului cu ridicata, această practică produce un efect anticoncurențial cel puțin potențial pe piața cu amănuntul, fără ca acest lucru să se justifice în niciun fel din punct de vedere economic.

În scopul unei asemenea aprecieri, nu sunt, în principiu, pertinente:

- lipsa oricărei obligații legale a întreprinderii în cauză de a furniza pe piața cu ridicata pe care aceasta deține o poziție dominantă produsele privind liniile de abonat digitale asimetriche destinate revânzării;
- nivelul de dominare pe care această întreprindere îl deține pe piața menționată;
- împrejurarea că respectiva întreprindere nu deține o poziție dominantă și pe piața cu amănuntul a serviciilor de conexiune în bandă largă către clienții finali;